Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

reuerentiam exhibe tuo angelo. nec aude as illo presente q̃d ne videre nõ auderes. Adsũt enĩ tibi nõ modo pũtes tecũ. ſz vel p te adsunt vt protegãt. vel adsunt vt p sint. Propterea q̃tiens grauissima cer m nit vigere temptatio. z vehemẽs imminere tribulatio. inuoca custodem tuũ. ꝓtectorez pudicitie tue. directorem itinerũ tuoꝝ. et adiutorem tuũ in oĩbus oportunitatib⁹ tuis in tribulationib⁹ enĩ neqꝫ dormitat. neqꝫ dormit. etiã si ad temp⁹ dissimulet. Si mus igitur deuoti frẽs. simus tantis custo dibus grati. caueam⁹ nobis eoꝝ offensaz qm̃ vehe nobis. si nostris pcis z negligẽ tijs ꝓuocati. nos eoꝝ presentia visitatõe z custodia iudicauerint esse indignos.

n Quartũ custodiende pudicitie iuuamẽ ẽ sanctoꝝ intercessio. Interpellant enĩ san cti p nobis. si ad eos deuotionez gerim⁹ si humiliter rogaim⁹. vt p nobis intercedere dignent. Si de eoꝝ reliquijs apud nos aliq̃d deuotissime ferim⁹. si eoꝝ efficimus cõmemorationẽ. quoꝝ quidẽ cũ eterni re gis alij milites strenuissimi. alij scribe do ctissimi. alij iudices eq̃ssimi. alij p̃ncipes gloriosissimi. z oẽs dei p̃is per adoptio nem filij. xpi p humanitatẽ fratres. z eius dem amici p adimpletionẽ mandatoꝝ ca rissimi atqꝫ dilectissimi sint. quippe facile quidẽ eis est. p nobis impetrare gratiã. q̃ mundos. pudicos. castosqꝫ nos ꝓseruare possim⁹. Sic p beatum aplm Andream. Nicola⁹ senex. in vitio carnis inueterat⁹ Et venerabilis Antistes. dyaboli trans formatione decept⁹. z iã ad precipitũ la bens extitit liberatus. sic vt Cyrillus ad Augustinũ scribit. Monach⁹ demonum suggestione in sororis sue cõcupiscẽtia ex ardescens. p beatum Hiero. cui⁹ ob erga eũ deuotiõe suo in oratorio venerebatur imaginẽ a male mentis discessit. ꝓposito Et nos quendã nouim⁹ vite religiosissi me virũ fornicatõis spũ de quadã mirum modũ vexatũ. qui cũ portitorus xpi beati martyris Christoferi maxima cum deuo tione deoscularet figurã. sic repẽte et⁹ fri guit caro. vt p̃sus ois abiret tẽptatio. Et de presule q̃dã sanctissimo accepim⁹. me rito sanctoꝝ ad collũ gestabat reliquias a vehementissimis libidinis stimulis exti tisse liberatũ. Taceo p beatum Nicolaũ tollentinatẽ per diuũ Augustinũ ecclesie firmamentũ. innumera tẽptatis exhibita refrigeria. Omittã inexplicabiles sctẽ dei genitricis ꝓpitiationes. que ꝓculdubio ẽ ad repellendas vniuersas tẽptationes sin gulare refugiũ. Nõ dicam que per singu los dies a beatẽ nostris virginibus susce pimus auxilia. Nec ambigendũ ẽ. quin o omnes sancti z sancte dei nob fauori au xilio z protectioni sint. si nobis fuerint de uotioni. si humiles ad orandum. si presto z iuges extiterimus ad supplicandum. q̃d si beatus z plenus bonis meritis parens noster Augustinus facere cessabat nunqꝫ q̃nto magẽ nos pusilli. nos infirmi. nos fragiles. nos sine intermissione temptati. nos innumeris labefacti maculis facere debemus. Unde in egregio suarum medi tationum libro. q̃qꝫ deuote. q̃qꝫ humiliter ad eos preces fundat. Audiamus felices inquit vos sancti dei omnes. qui pertrã sistis hoc mortalitatis pelagus. z peruenī re meruistis ad portum perpetue quietis securitatis z pacis securi z tranquilli sem perqꝫ festiui atqꝫ gaudentes estis. Obse cro per vestram caritatẽ. vt qui securi estis de vestra ĩmarcessibili gloria. solliciti esto te de nostra multiplici miseria. Et propẽ ipsum vos rogo. qui vos elegit. qui vos ra les fecit. de cuius plenitudine iam satia mini. de cuius ĩmortalitate facti estis im mortales. de cuius beatissima visiõe sem per gaudetis. Estote iugiẽ memores no stri. subuenite nobis miserẽ. qui adhuc in salo huius vite conflantib⁹ agitamur. p cellis. vos porte pulcherrime. que in ma gnam surrexistis altitudinem. q̃diuua te nos vile pauimentũ longe inferius iac centes. Date manum z erigite iacentes. z conualescentes de infirmitate fortes ef ficiamur in bello. Intercedite z orate cõ stanter. z indesinenter pro nobis miseris multũ negligentibus peccatoribus. z per vestras orationes vestro sancto consortio coniungamur. qꝫ aliter salui esse non pos sumus. Sum⁹ nãqꝫ valde fragiles z nul lius virtutis homũtiones. animalia ven tris. z carnis mancipia. in quibus vir pro bitatis apparet vestigium. verũtamen ni si finiatur nostra miseria non complebi tur totaliter felicitas vestra. Et vos ex nobis fuistis. ex hominibus homines. Et nos sub confessione christi positi ligno